SAYI:3

DELİ BALTA

TEK BAŞINA BİR ORDU

Yazan çizen / Gürbüz Azak

Ayrıca para ile satılmaz

Türkiye Gazetesi ÇOCUK

ÇİZGİ ROMAN İLÂVESİ

BABA İLE OĞUL

O DEVİRDE ANADOLU YAMAN BİR KIŞ GEÇİRİYORDU. ON YILDIR GÖRÜLMEYEN SOĞUKLAR ANSIZIN BASTIRMIŞ VE KAR GÜNLERCE DİNMEK BİLMEMİŞTİ... KURTLAR İSE AÇLIKTAN NERDEYSE BİRBİRİNİ YİYECEKTİ...

SAHİBİ HİZMET GAZETECİLİK VE MATBAACILIK LTD. ŞTİ. ADINA
ENVER ÖREN
SORUMLU YAYIN MÜDÜRÜ
RAHİM ER
TEKNİK MÜDÜR
SITKI KAZANCI

SAYI: 3 • 1 MART 1983 • HER AYIN 1'İNDE VE 15'İNDE
TÜRKİYE ÇOCUK DERGİSİ İLE VERİLİR AYRICA PARA İLE SATILMAZ

ADRES: Çatalçeşme Sokak 17/2 Cağaoğlu-İstanbul **TELEFON:** 20 97 83 **DİZGİ-BASKI:** İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. Ofset Tesisleri - İstanbul **DAĞITIM:** Hürriyet Holding A.Ş. **©TELİF HAKKI:** Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti. aittir. Yayın hakkı mahfuzdur.

ANADOLU KIŞINA YABANCI İKİ KİŞİ YAPAYALNIZ, OLDUKLARI YERDE DÖNÜP DURMAYA BAŞLADILAR.
KEŞKE KASABADA BİRAZ DAHA BEKLESEYDİK. KAR DİNEBİLİRDİ.
İÇİMDE GARİP BİR KORKU VAR BABA. KAYBOLACAĞIZ!
BABA, OĞLUNA DÖNDÜ ...
KORKMA YAVRUM, SAKIN KORKMA!
GÖRECEKSİN KURTULACAĞIZ. OSMANLI TOPRAĞINDA KİMSE ÇARESİZ DEĞİLDİR!
YETER Kİ, SEN ÜMİDİNİ KAYBETME
ÜŞÜDÜM BABA!.. DAHA NE KADAR GİDECEĞİZ, NE YANA GİDECEĞİZ?
İÇİMDE BİR SES "ŞU YANA" DİYOR OĞLUM!
FIRTINA ARTIYOR! BU KAR DİNECEK GİBİ DEĞİL!..
BİR ŞEYLER YAPALIM BABA! BURALARDA DONUP KALMAYALIM!..
2

BABA-OĞUL BİRAZ DAHA İLERLEDİLER. AYAKLARINDA DERMAN TÜKENMEK ÜZEREYDİ...
HA GAYRET OĞLUM... İZLERİME DİKKAT ET! DUYDUN MU BENİ?
DUYDUM BABA, ARDINDAYIM!

KAR BİRAZ ARA VERSE NE OLUR SANKİ?!

DİMİTRİ! BAĞIRALIM ÇOCUĞUM! BELKİ BİZİ BİR DUYAN OLUR. HAYDİ!

BEZİRGÂN BABA-OĞUL ÖNCE OLDUKLARI YERDE ZIPLADILAR. SONRA DA BAĞIRMAYA BAŞLADILAR..
İMDAAT İMDAAT!
CAN KURTARAN YOK MU! ÖLÜYORUZ

SAATLER GEÇMEĞE BAŞLADI... DİMİTRİ ÖNCE SENDELEDİ, SONRA DA ÇÖKÜP KALDI...
BABA, ARTIK DAYANAMIYORUM. AYAKLARIM UYUŞTU.

BABASI, DİMİTRİ'Yİ SIRTINA ALDI. ONUN DA HALİ PERİŞANDI...
UYUMA SAKIN. KONUŞ BENİMLE! DURMA YAVRUM, KONUŞ HADİ KONUŞ!
YOKSA DONARSIN YAVRUM. KURTULMAMIZ LÂZIM.. DAHA YAŞAYACAK YILLARIN OLMALI!
3

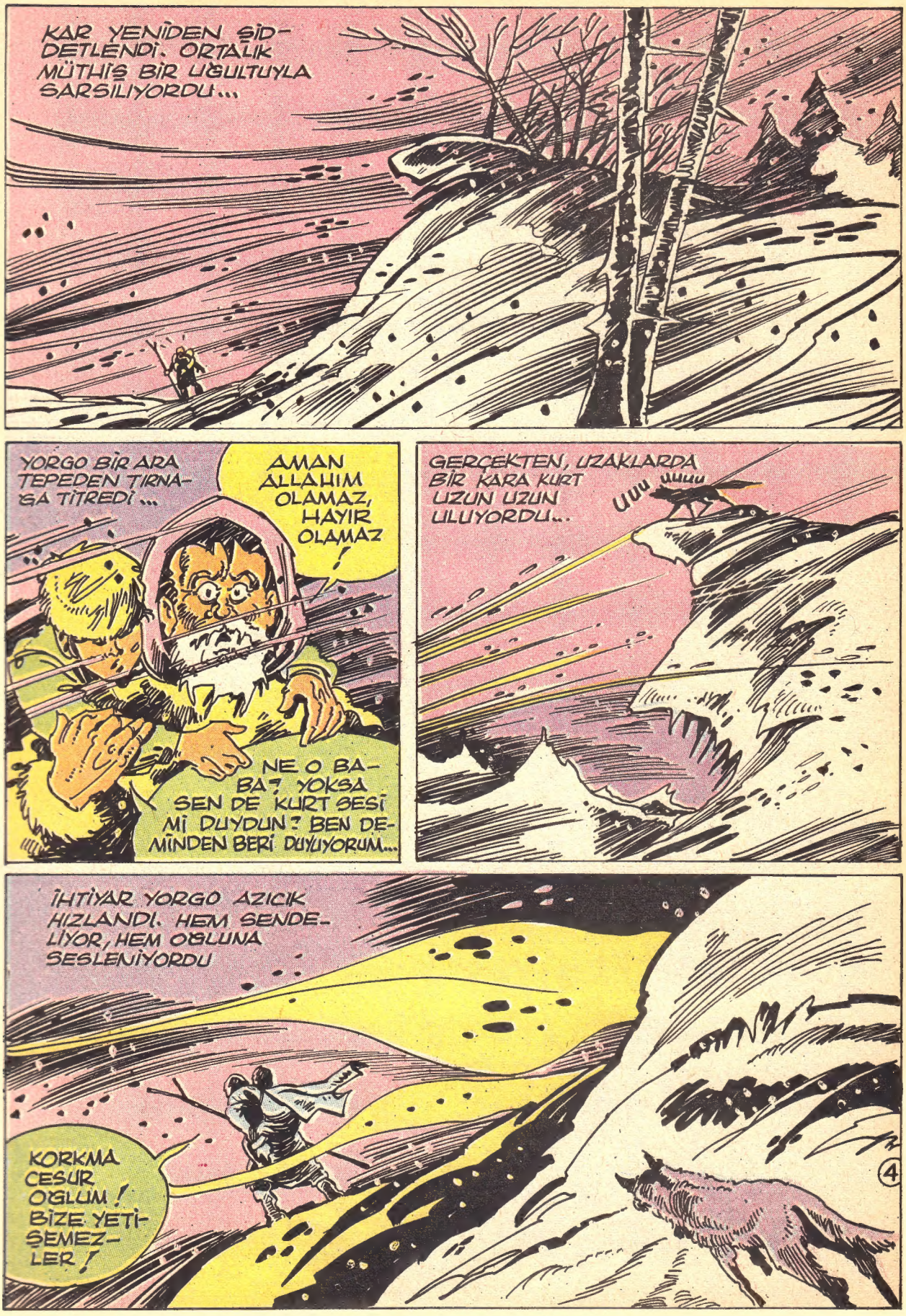
KAR YENİDEN ŞİDDETLENDİ. ORTALIK MÜTHİŞ BİR UĞULTUYLA SARSILIYORDU...
YORGO BİR ARA TEPEDEN TIRNAĞA TİTREDİ...
AMAN ALLAHIM OLAMAZ, HAYIR OLAMAZ!
NE O BABA? YOKSA SEN DE KURT SESİ Mİ DUYDUN? BEN DEMİNDEN BERİ DUYUYORUM...
GERÇEKTEN, UZAKLARDA BİR KARA KURT UZUN UZUN ULUYORDU...
UUU UUUU
İHTİYAR YORGO AZICIK HIZLANDI. HEM SENDELİYOR, HEM OĞLUNA SESLENİYORDU
KORKMA CESUR OĞLUM! BİZE YETİŞEMEZLER!
4

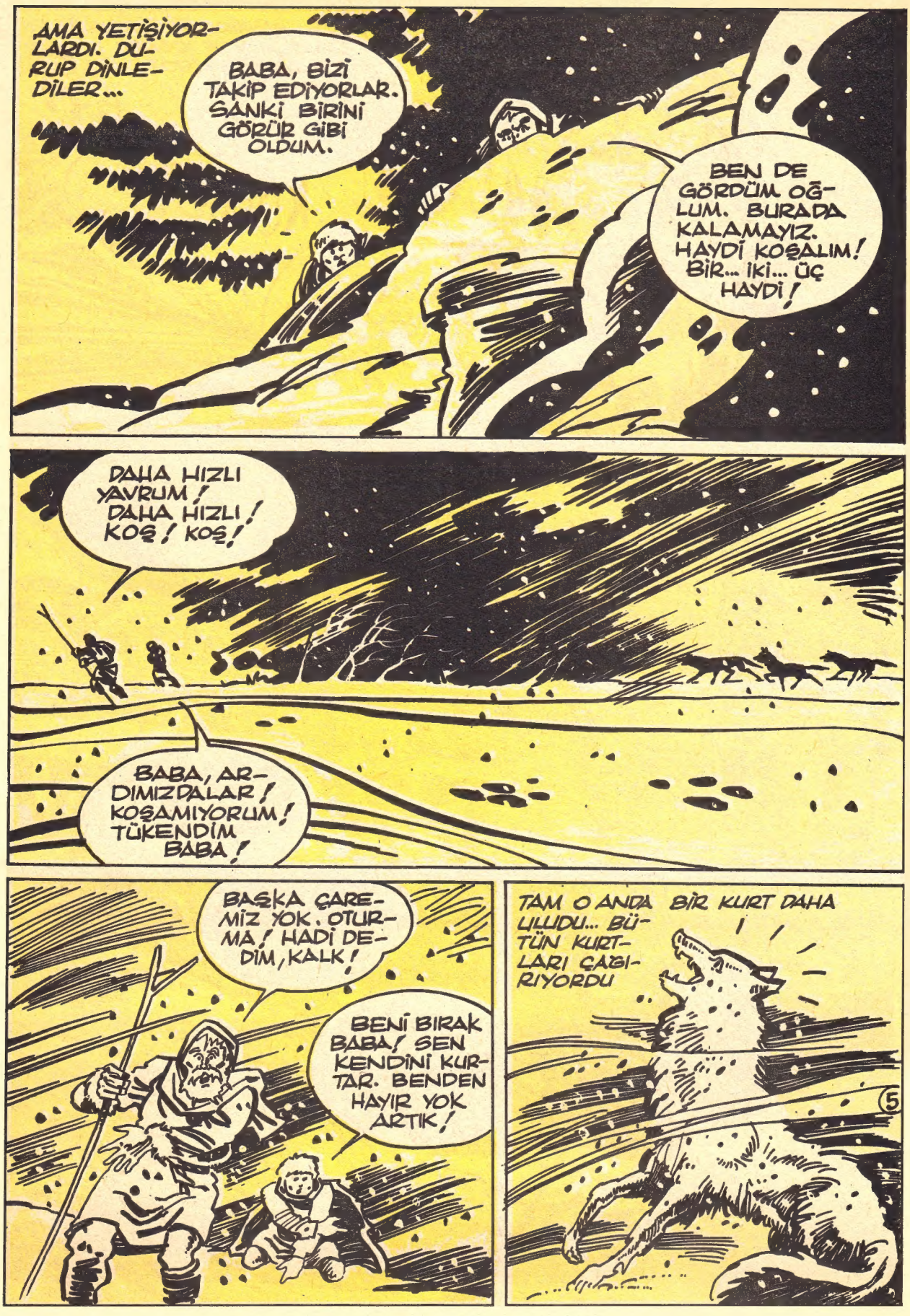
AMA YETİŞİYORLARDI. DURUP DİNLEDİLER...
BABA, BİZİ TAKİP EDİYORLAR. SANKİ BİRİNİ GÖRÜR GİBİ OLDUM.
BEN DE GÖRDÜM OĞLUM. BURADA KALAMAYIZ. HAYDİ KOŞALIM! BİR... İKİ... ÜÇ HAYDİ!
DAHA HIZLI YAVRUM! DAHA HIZLI! KOŞ! KOŞ!
BABA, ARDIMIZDALAR! KOŞAMIYORUM! TÜKENDİM BABA!
BAŞKA ÇAREMİZ YOK. OTURMA! HADİ DEDİM, KALK!
BENİ BIRAK BABA! SEN KENDİNİ KURTAR. BENDEN HAYIR YOK ARTIK!
TAM O ANDA BİR KURT DAHA ULUDU... BÜTÜN KURTLARI ÇAĞIRIYORDU
5

YORGO'NUN GÖZLERİ FALTAŞI GİBİ OLDU
PES ETMEYELİM YAVRUM.. NE OLUR KALK!
KOŞALIM!... KOŞ ÇOCUĞUM! HAYDİ KOŞ, KOOOŞŞ
SON HAYKIRIŞI, KÜLRENGİ GÖKYÜZÜNDE DÖNE DOLANA KAYBOLUP GİTTİ...
KOOOOOOOOOŞŞŞ
KUYTULARDA BİRİKEN CANAVARLAR GÜR GÜR SOLUYORDU...
SONRA, VÂDİYE DOĞRU HIZLA ATILDILAR. PEŞ PEŞE YILDIRIM GİBİ SEYİRTTİLER.
6

Tablo 1

(İlkokul 4. Sınıf öğrencileri kızlı-erkekli sınıfta oturmakta, Öğretmen ders anlatmaktadır.)

Öğretmen- Evet çocuklar. Zilin çalmasına az bir zaman kaldı. Şimdi dün verdiğim ev ödevlerinizi açın. (Çocuklar defterlerini açarlar) Bahar ve Biz adlı kompozisyonu kim okumak istiyor? (Çocuklar parmak kaldırırlar) Sen oku Güner.

Güner- (Önündeki defterinden okur) İlkbahar gelince tabiata bir canlılık gelir. Ağaçlar çiçek açar. Her taraf yemyeşil olur. Havaların ısınması, her yerin mis gibi kokan çiçeklerle dolması, kuşların sevinçlerinden cıvıltıları, bizleri coşturur. İçimizden koşmak, oynamak, çimlere yatıp uzanmak, kalkıp çiçek toplamak gelir. İşte bahar böyle sevimlidir. Tabiatın bütün güzelliğini sinesinde toplayarak bize sunan İlkbaharı ne çok severim.

Bahar- (Hayretle) A-aaaa...

Öğretmen- Aferin. Çok güzel yazmışsın Güner.

Bahar- Ama öğretmenim kopye bu.

Öğretmen- Ne kopyesi?

Bahar- Güner'in okuduğu kompozisyon, kardeşimin dergisinde var. Oradan çalmış.

Güner- (Hırsla) Yalan söylüyor öğretmenim. Ben kendim yazdım.

Öğretmen- Susun bakayım. Ayağa kalk Bahar.

Bahar- (Kalkar) Buyurun öğretmenim.

Öğretmen- Yaptığın hareket çok çirkin. Arkadaşın hatalı bile olsa, hiç böyle sınıfın ortasında söylenir mi? Bak arkadaşın nasıl mahçup oldu?

Bahar- Ama kopye etmiş. Biz emek-emek ödev yazarken, o açmış dergiyi yazıvermiş.

Öğretmen- (Sert) Sus bakayım! Kopye bile olsa, hatası böyle ulu-orta söylenmez. Arkadaşının kusurunu saklayacağın yerde, açığa vuruyorsun. Böyle arkadaşlık olmaz. Yoksa kıskanıyor musun? (Bahar mahcup olmuştur. Başı önde dururken zil çalar) Neyse ders bitti. Haydi iyi günler... (Çıkar öğretmen).

Güner- (Sevinçli) Söyledin de eline ne geçti. Bahar? Gördün mü, öğretmen benden yana çıktı. Fesatlığın kesene kâr kaldı.

Süleyman- (Alaylı) Nasılsın kıskanç Bahar?

Bahar- Sus, şimdi tokadı yersin.

Dursun- İnsan hiç arkadaşını kıskanır mı? (Hepsi Bahar'ın başına toplanır)

Kemâl- Kıskanç Bahar...

Osman- Kıskanç Kıskanç...

Dursun- Kıskanç..

Bahar- Susun. Susun diyorum. (Ağlayarak çantasını alır çıkar) (Kararma)

Tablo 2

(Bahar, evde Anne ve Baba'sıyle birliktedir. Bahar sessizdir)

Anne- Ne oldu sana kızım? Geldiğinden beri tek kelime konuşmadın.

Bahar- Bir şey yok Anne.

Anne- Ders de çalışmadın.

Bahar- Artık okula gitmeyeceğim.

Anne- A-aaa...Neden kızım?

Bahar- (Kendini tutamaz ağlamaya başlar) Öğretmenimin de arkadaşlarımın da yüzlerini görmek istemiyorum.

Anne- (Müşfik) Sebep ne yavrum? Seni üzen bir şey mi yaptılar?

Baba- Anlat bize yavrum. Derdini söylemeyen devâ bulamaz.

Bahar- (Gözlerini siler) Öğretmen ödev vermişti. Güner de ödevini dergiden kopye etmiş. Ben doğruyu söyleyince, beni azarladı. "Kıskanç" dedi.

Baba- Kızım, bazan doğruyu söylememek, söylemekten iyidir.

Bahar- Ama baba, kendi yazmış gibi öğretmeni kandırdı. Doğruyu söyleyince ben suçlu oldum. Sen hep tembih etmez misin doğru söylememi?

Baba- Haklısın kızım. Doğru uçurumun ucunda bile olsa, öğrenip tetkik edeceksin. Doğru yapılan işlerin bazıları kötü görünebilir. Fakat sonuç her zaman doğruya varır. Yalnız, doğruyu söylemenin yeri ve zamanı iyi seçilmelidir. Yeri ve zamanı iyi seçilip söylenmezse, doğru söz kırıcı veya itici olabilir. Halbuki doğrunun gâyesi, insanı kazanmak, eğrileri düzeltmektir. Sen de belki böyle yanlış bir çıkış yapmış olabilirsin.

PI

HA

Yazan: Re

Anne- Sen yap dersini kızım. Yarın da okuluna gidersin. Böyle her üzücü hadiseden sonra okulu terk etmek olsa, o-oooo...

Bahar- Ama utanıyorum Anne. Hep alay ediyor arkadaşlarım. Hiç birini görmek istemiyorum. Sinirlerim bozuldu.

Baba- Haydi kızım. Senin yaşında sinir olmaz. Evet üzülmüşsün ama, takma kafana. Geçer bütün bunlar. İnsan hata yapa-yapa tecrübe kazanır.

Anne- Sabah kalkınca hiç bir şeyin kalmaz. Haydi benim güzel yavrum...

Bahar- Peki Anne. Yapacağım dersimi...

PİES

HATA

Yazan: Reyhan Erkaçan

Tablo 1

(İlkokul 4. Sınıf öğrencileri kızlı-erkekli sınıfta oturmakta, Öğretmen ders anlatmaktadır.)

Öğretmen- Evet çocuklar. Zilin çalmasına az bir zaman kaldı. Şimdi dün verdiğim ev ödevlerinizi açın. (Çocuklar defterlerini açarlar) Bahar ve Biz adlı kompozisyonu kim okumak istiyor? (Çocuklar parmak kaldırırlar) Sen oku Güner.

Güner- (Önündeki defterinden okur) İlkbahar gelince tabiata bir canlılık gelir. Ağaçlar çiçek açar. Her taraf yemyeşil olur. Havaların ısınması, her yerin mis gibi kokan çiçeklerle dolması, kuşların sevinçlerinden cıvıltıları, bizleri coşturur. İçimizden koşmak, oynamak, çimlere yatıp uzanmak, kalkıp çiçek toplamak gelir. İşte bahar böyle sevimlidir. Tabiatın bütün güzelliğini sinesinde toplayarak bize sunan İlkbaharı ne çok severim..

Bahar- (Hayretle) A-aaaa...

Öğretmen- Aferin. Çok güzel yazmışsın Güner.

Bahar- Ama öğretmenim kopye bu.

Öğretmen- Ne kopyesi?

Bahar- Güner'in okuduğu kompozisyon, kardeşimin dergisinde var. Oradan çalmış.

Güner- (Hırsla) Yalan söylüyor öğretmenim. Ben kendim yazdım.

Öğretmen- Susun bakayım. Ayağa kalk Bahar.

Bahar- (Kalkar) Buyurun öğretmenim.

Öğretmen- Yaptığın hareket çok çirkin. Arkadaşın hatalı bile olsa, hiç böyle sınıfın ortasında söylenir mi? Bak arkadaşın nasıl mahçup oldu?

Bahar- Ama kopye etmiş. Biz emek-emek ödev yazarken, o açmış dergiyi yazıvermiş.

Öğretmen- (Sert) Sus bakayım! Kopye bile olsa, hatası böyle ulu-orta söylenmez. Arkadaşının kusurunu saklayacağın yerde, açığa vuruyorsun. Böyle arkadaşlık olmaz. Yoksa kıskanıyor musun? (Bahar mahcup olmuştur. Başı önde dururken zil çalar) Neyse ders bitti. Haydi iyi günler... (Çıkar öğretmen).

Güner- (Sevinçli) Söyledin de eline ne geçti. Bahar? Gördün mü, öğretmen benden yana çıktı. Fesatlığın kesene kâr kaldı.

Süleyman- (Alaylı) Nasılsın kıskanç Bahar?

Bahar- Sus, şimdi tokadı yersin.

Dursun- İnsan hiç arkadaşını kıskanır mı? (Hepsi Bahar'ın başına toplanır)

Kemâl- Kıskanç Bahar...

Osman- Kıskanç Kıskanç...

Dursun- Kıskanç..

Bahar- Susun. Susun diyorum. (Ağlayarak çantasını alır çıkar) (Kararma)

Tablo 2

(Bahar, evde Anne ve Baba'sıyle birliktedir. Bahar sessizdir)

Anne- Ne oldu sana kızım? Geldiğinden beri tek kelime konuşmadın.

Bahar- Bir şey yok Anne.

Anne- Ders de çalışmadın.

Bahar- Artık okula gitmeyeceğim.

Anne- A-aaa...Neden kızım?

Bahar- (Kendini tutamaz ağlamaya başlar) Öğretmenimin de arkadaşlarımın da yüzlerini görmek istemiyorum.

Anne- (Müşfik) Sebep ne yavrum? Seni üzen bir şey mi yaptılar?

Baba- Anlat bize yavrum. Derdini söylemeyen devâ bulamaz.

Bahar- (Gözlerini siler) Öğretmen ödev vermişti. Güner de ödevini dergiden kopye etmiş. Ben doğruyu söyleyince, beni azarladı. "Kıskanç" dedi.

Baba- Kızım, bazan doğruyu söylememek, söylemekten iyidir.

Bahar- Ama baba, kendi yazmış gibi öğretmeni kandırdı. Doğruyu söyleyince ben suçlu oldum. Sen hep tembih etmez misin doğru söylememi?

Baba- Haklısın kızım. Doğru uçurumun ucunda bile olsa, öğrenip tetkik edeceksin. Doğru yapılan işlerin bazıları kötü görünebilir. Fakat sonuç her zaman doğruya varır. Yalnız, doğruyu söylemenin yeri ve zamanı iyi seçilmelidir. Yeri ve zamanı iyi seçilip söylenmezse, doğru söz kırıcı veya itici olabilir. Halbuki doğrunun gâyesi, insanı kazanmak, eğrileri düzeltmektir. Sen de belki böyle yanlış bir çıkış yapmış olabilirsin.

Anne- Sen yap dersini kızım. Yarın da okuluna gidersin. Böyle her üzücü hadiseden sonra okulu terk etmek olsa, o-oooo...

Bahar- Ama utanıyorum Anne. Hep alay ediyor arkadaşlarım. Hiç birini görmek istemiyorum. Sinirlerim bozuldu.

Baba- Haydi kızım. Senin yaşında sinir olmaz. Evet üzülmüşsün ama, takma kafana. Geçer bütün bunlar. İnsan hata yapa-yapa tecrübe kazanır.

Anne- Sabah kalkınca hiç bir şeyin kalmaz. Haydi benim güzel yavrum...

Bahar- Peki Anne. Yapacağım dersimi...

(Kararma)

Tablo 3

(Aynı sınıf. Bahar arkadaşları ve Öğretmen derstedir)

Öğretmen- Çocuklar, bugün dersimiz şu: Hepiniz şimdi, öğretmeninizi nasıl bulduğunuzu yazacaksınız. İçinizden geldiği gibi yazın. Bakalım sizin gözünüz beni nasıl görüyor? Size onbeş dakika müsâde... Çıkardınız mı kâğıtlarınızı? Yazın bakalım. Bütün talebeler yazarlar. Öğretmen gezinir. Onbeş dakika sonra) Tamam mı çocuklar? Bitirdiniz mi?

Süleyman- Bitti öğretmenim.

Öğretmen- Kim okumak ister? (parmak kaldıranlara bakar) Sen oku Dursun.

Dursun- Öğretmenimi çok severim. Çok iyi kalplidir. Bizi hiç dövmez. Güler yüzlüdür. Hepimizi çok sever. Merhametlidir. Kimseyi incitmek istemez.

Öğretmen- Teşekkürler... Sen oku Osman

Osman- Bizim öğretmenimiz, bütün iyi hareketleri kendinde topladığı gibi, bizim başarılı olabilmemiz için elinden geleni yapar...

Öğretmen- Çok güzel teşekkürler. Sen oku Güner.

Güner- Öğretmenimiz güler yüzlü ve iyi kalplidir. Okul aile birliğinin parasını toplar fakir, çocukları çarşıya götürüp, onlara ayakkabı, palto alır. Ben öğretmenimi çok severim.

Öğretmen- Sağol yavrum... Sen de birşeyler yazdın mı Bahar?

Bahar- Yazdım,

Öğretmen- Oku bakalım.

Bahar- Öğretmenim iyidir, hoştur, şakacıdır. Kabiliyetlidir de. Müsamere zamanı bize yeni şeyler öğretir. Usanmadan çalışır. Sene sonunda O'ndan üzülerek ayrılır, okullar açılınca sevinçle yanına koşarız. Fakat gerçeklere inanmaz. Yalancılar yerine, doğru söyleyeni cezalandırır. Doğru mu, yanlış mı diye araştırmaz... (Çocuklar hep bir ağızdan hayretle bağırırlar)

Çocuklar- Aaaaaa!....

Süleyman- Ne biçim yazmış?

Dursun- Öğretmene böyle şey söylenir mi?

Kemâl- Ayıp-ayıp...

Öğretmen- Susun. Susun bakayım, Ayağa kalk Bahar. (Bahar kalkar) Söyle bakalım. Gerçeklere inanmadığımı nereden çıkardın?

Bahar- Şey öğretmenim... Hani geçen gün size Güner'in kopye ettiğini söylediğimde bana inanmadınız. Araştırıp öğrenmediniz de...

Öğretmen- Ha! O hadiseyi mi diyorsun?

Bahar- Evet.

Öğretmen- Kızım ben sana inanmadığımı söylemedim ki. Sana inandım. Fakat arkadaşının hatasını herkesin önünde söylemene kızdım.

Bahar- Ama öğretmenim, siz de o gün bana "Kıskanıyor musun?" deyince, bütün arkadaşlar "Kıskanç" diye alay ettiler. Lakap taktılar.

Öğretmen- (Kızarak sınıfa döner) Doğru mu bu çocuklar?

Süleyman- Doğru öğretmenim.

Öğretmen- Ya?.. Demek böyle.

Bahar- Şimdi bütün arkadaşlarımdan soğudum. Onlar da beni sevmiyorlar.

Öğretmen- Aferin sana Bahar... Hakkımda yazdığın ödev çok güzel. Beni hem üzdü, hem de çok sevindirdi. Seni arkadaşlarının arasında küçük düşürdüğüm için özür dilerim. Hatamı kabul ediyorum. Yapmamam lâzımdı. Hislerini açık-açık yazdığın için seni kutlarım. Öğretmenlik hayatımda, beni bu kadar dürüst anlatan, hatamı yüzüme karşı söyleyerek bana düzeltme imkânı veren bir kompozisyon ödevi görmemiştim. İlk defa sen, böyle temiz kalpli, dürüst bir şekilde beni uyandırdın. Teşekkür ederim. Otur kızım. Evet çocuklar... Arkadaşınızın ödevini neden böyle çok beğendim, biliyor musunuz?

Çocuklar- Neden öğretmenim?

Öğretmen- Çocuk terbiyesinin temel kaidesi şudur: Bir çocuk iyi bir hareket yapmışsa, herkesin içinde methedeceksiniz. Bir hata yapmışsa, hatasını yalnızken, ikâz edip düzeltmesini söyleyeceksiniz... Arkadaşınız Bahar, Güner'in hatasını herkesin önünde bana şikayet ederek, çocukluk yapmıştı. Yapar-yapar. Çünkü henüz yaşı küçüktür. Bazı kaideleri bilmemesi normaldir. Ama Öğretmen ve sizden daha yaşlı olmama rağmen, ben de aynı hatayı tekrarladım. Bahar'ı sizin önünüzde azarlayarak küçük düşürdüm. Siz de alay ettiniz. Suç bende. Benim yaşımda bir insanın yapmaması gereken bir hata. Benim yüzümden, kimbilir ne kadar üzüldü arkadaşınız? Okuldan, arkadaşlarından soğudu... Şimdi hepinizin huzurunda arkadaşınız Bahar'dan özür diliyor ve bana hatamı düzeltme imkânı verdiği için teşekkür ediyorum. Aferin sana kızım. Hayatın boyunca da böyle dürüst ve açık kalpli ol"

Son

ES

TA

nan Erkaçan

(Kararma)

Tablo 3

(Aynı sınıf. Bahar arkadaşları ve Öğretmen derstedir)

Öğretmen-Çocuklar, bugün dersimiz şu: Hepiniz şimdi, öğretmeninizi nasıl bulduğunuzu yazacaksınız. İçinizden geldiği gibi yazın. Bakalım sizin gözünüz beni nasıl görüyor? Size onbeş dakika müsâde... Çıkardınız mı kâğıtlarınızı? Yazın bakalım. (Bütün talebeler yazarlar. Öğretmen gezinir. Onbeş dakika sonra) Tamam mı çocuklar? Bitirdiniz mi?

Süleyman-Bitti öğretmenim.

Öğretmen-Kim okumak ister? (parmak kaldıranlara bakar) Sen oku Dursun.

Dursun-Öğretmenimi çok severim. Çok iyi kalplidir. Bizi hiç dövmez. Güler yüzlüdür. Hepimizi çok sever. Merhametlidir. Kimseyi incitmek istemez.

Öğretmen-Teşekkürler... Sen oku Osman

Osman-Bizim öğretmenimiz, bütün iyi hareketleri kendinde topladığı gibi, bizim başarılı olabilmemiz için elinden geleni yapar...

Öğretmen-Çok güzel teşekkürler. Sen oku Güner.

Güner-Öğretmenimiz güler yüzlü ve iyi kalplidir. Okul aile birliğinin parasını toplar fakir, çocukları çarşıya götürüp, onlara ayakkabı, palto alır. Ben öğretmenimi çok severim.

Öğretmen-Sağol yavrum... Sen de birşeyler yazdın mı Bahar?

Bahar-Yazdım,

Öğretmen-Oku bakalım.

Bahar-Öğretmenim iyidir, hoştur, şakacıdır. Kabiliyetlidir de. Müsamere zamanı bize yeni şeyler öğretir. Usanmadan çalışır. Sene sonunda O'ndan üzülerek ayrılır, okullar açılınca sevinçle yanına koşarız. Fakat gerçeklere inanmaz. Yalancılar yerine, doğru söyleyeni cezalandırır. Doğru mu, yanlış mı diye araştırmaz... (Çocuklar hep bir ağızdan hayretle bağırırlar)

Çocuklar-Aaaaaa!....

Süleyman-Ne biçim yazmış?

Dursun-Öğretmene böyle şey söylenir mi?

Kemâl-Ayıp-ayıp...

Öğretmen-Susun. Susun bakayım. Ayağa kalk Bahar. (Bahar kalkar) Söyle bakalım. Gerçeklere inanmadığımı nereden çıkardın?

Bahar-Şey öğretmenim... Hani geçen gün size Güner'in kopye ettiğini söylediğimde bana inanmadınız. Araştırıp öğrenmediniz de...

Öğretmen-Ha! O hadiseyi mi diyorsun?

Bahar-Evet.

Öğretmen-Kızım ben sana inanmadığımı söylemedim ki. Sana inandım. Fakat arkadaşının hatasını herkesin önünde söylemene kızdım.

Bahar-Ama öğretmenim, siz de o gün bana "Kıskanıyor musun?" deyince, bütün arkadaşlar "Kıskanç" diye alay ettiler. Lakap taktılar.

Öğretmen-(Kızarak sınıfa döner) Doğru mu bu çocuklar?

Süleyman-Doğru öğretmenim.

Öğretmen-Ya?.. Demek böyle.

Bahar-Şimdi bütün arkadaşlarımdan soğudum. Onlar da beni sevmiyorlar.

Öğretmen-Aferin sana Bahar... Hakkımda yazdığın ödev çok güzel. Beni hem üzdü, hem de çok sevindirdi. Seni arkadaşlarının arasında küçük düşürdüğüm için özür dilerim. Hatamı kabul ediyorum. Yapmamam lâzımdı. Hislerini açık-açık yazdığın için seni kutlarım. Öğretmenlik hayatımda, beni bu kadar dürüst anlatan, hatamı yüzüme karşı söyleyerek bana düzeltme imkânı veren bir kompozisyon ödevi görmemiştim. İlk defa sen, böyle temiz kalpli, dürüst bir şekilde beni uyandırdın. Teşekkür ederim. Otur kızım. Evet çocuklar... Arkadaşınızın ödevini neden böyle çok beğendim, biliyor musunuz?

Çocuklar-Neden öğretmenim?

Öğretmen-Çocuk terbiyesinin temel kaidesi şudur: Bir çocuk iyi bir hareket yapmışsa, herkesin içinde methedeceksiniz. Bir hata yapmışsa, hatasını yalnızken, ikâz edip düzeltmesini söyleyeceksiniz... Arkadaşınız Bahar, Güner'in hatasını herkesin önünde bana şikayet ederek, çocukluk yapmıştı. Yapar-yapar. Çünkü henüz yaşı küçüktür. Bazı kaideleri bilmemesi normaldir. Ama Öğretmen ve sizden daha yaşlı olmama rağmen, ben de aynı hatayı tekrarladım. Bahar'ı sizin önünüzde azarlayarak küçük düşürdüm. Siz de alay ettiniz. Suç bende. Benim yaşımda bir insanın yapmaması gereken bir hata. Benim yüzümden, kimbilir ne kadar üzüldü arkadaşınız? Okuldan, arkadaşlarından soğudu... Şimdi hepinizin huzurunda arkadaşınız Bahar'dan özür diliyor ve bana hatamı düzeltme imkânı verdiği için teşekkür ediyorum. Aferin sana kızım. Hayatın boyunca da böyle dürüst ve açık kalpli ol"

Son

DÜZE VARDIKLARINDA BABA İLE OĞULU KÖTÜ KISTIRDILAR...
İŞİMİZ BİTTİ OĞLUM. ŞİMDİ SALDIRACAKLAR. HOŞÇAKAL YAVRUM
BABA GELDİLER!

İŞTE TAM O ANDA, UĞULTULAR ARASINDA BİR SES DUYDULAR. GÜR BİR HAYKIRIŞ ORTALIĞI İNLETİYORDU. BİR KURT BAŞINI DİKİP DİNLEDİ...

KAR KUZULARIIII! KAR KUZULARIIII! BEN GELDİM!

NASIL OLDUYSA OLDU, KURT SÜRÜSÜ GELDİĞİ YÖNE DOĞRU KOŞMAYA BAŞLADI. OLACAK İŞ DEĞİLDİ...
7

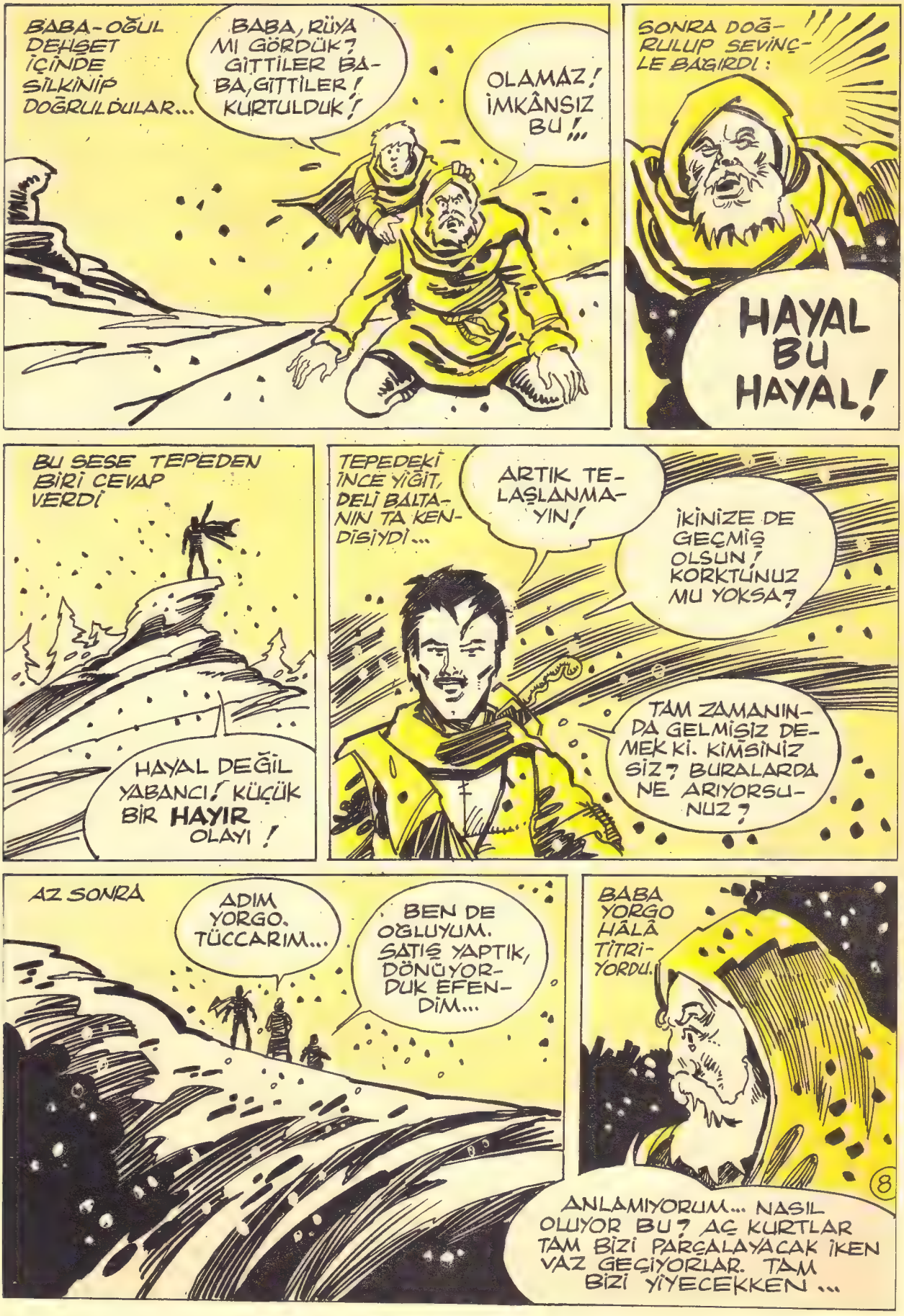
BABA-OĞUL DEHŞET İÇİNDE SİLKİNİP DOĞRULDULAR...
BABA, RÜYA MI GÖRDÜK? GİTTİLER BABA, GİTTİLER! KURTULDUK!
OLAMAZ! İMKÂNSIZ BU!..
SONRA DOĞRULUP SEVİNÇLE BAĞIRDI:
HAYAL BU HAYAL!
BU SESE TEPEDEN BİRİ CEVAP VERDİ
HAYAL DEĞİL YABANCI! KÜÇÜK BİR HAYIR OLAYI!
TEPEDEKİ İNCE YİĞİT, DELİ BALTANIN TA KENDİSİYDİ...
ARTIK TELAŞLANMAYIN!
İKİNİZE DE GEÇMİŞ OLSUN! KORKTUNUZ MU YOKSA?
TAM ZAMANINDA GELMİŞİZ DEMEK Kİ. KİMSİNİZ SİZ? BURALARDA NE ARIYORSUNUZ?
AZ SONRA
ADIM YORGO. TÜCCARIM...
BEN DE OĞLUYUM. SATIŞ YAPTIK, DÖNÜYORDUK EFENDİM...
BABA YORGO HÂLÂ TİTRİYORDU.
ANLAMIYORUM... NASIL OLUYOR BU? AÇ KURTLAR TAM BİZİ PARÇALAYACAK İKEN VAZ GEÇİYORLAR. TAM BİZİ YİYECEKKEN...
8

... DERKEN, DELİ BALTA'NIN ÖBÜR ARKADAŞLARIYLA BULUŞTULAR. KAR, YAĞMAYA DEVAM EDİYORDU...

DELİ BALTA! HAYATIMIZI KURTARDINIZ. ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ. AMA SİZ NİYE BURDASINIZ?

BİZ BİR VAKFIN HİZMETİNDEYİZ.

"AÇ KALMIŞ KURTLARI DOYURMA VAKFI" İÇİN ÇALIŞIYORUZ.

HER TİPİDE DAĞLARA ÇIKIP, EN ÜCRA YAMAÇLARA ET BIRAKIRIZ ...

KURTLAR BİLE AÇLIKTAN ÖLEMEZ!

ANLAMADIM... NELER DİYORSUNUZ SİZ?

BABA YORGO İLE OĞUL DİMİTRİ HAYRETTEN HAYRETE DÜŞÜYORLARDI. BÜTÜN AVRUPA'YI DOLAŞMIŞLAR, BÖYLE BİR ŞEY DUYMAMIŞLARDI. DELİ BALTA DEVAM ETTİ ...

ŞİMDİ DE BAŞKA YAMAÇLARA GİDECEĞİZ. SİZ DE YARDIM EDİN BAKALIM. HO KIZLARIM HOO!

DELİ BALTA ZIPLAYIP İNDİ ...

HAYDİ BAKALIM... HERKES BİR PARÇA ET KUCAKLASIN!

DELİ BALTA'NIN ARKADAŞLARI DA İRİ BİRER PARÇAYI KOLTUKLAYIP BAŞKA TEPELERE DOĞRU UZAKLAŞTILAR...

RÜSTEM! SEN ŞU YANA GİT!...

YORGO HEP DÜŞÜNÜYORDU...

İNSANLARIN PROBLEMİNİ ÇÖZMÜŞ BİR MEDENİYET... NE GÜZEL... SIRA DAĞDAKİ AÇ KURTLARA GELMİŞ... BU MÜSLÜMANLAR NE BÜYÜK...

BABA, BEN ÇOK ŞAŞIRDIM BU İŞE... ANLATSAM KİMSE İNANMAZ BANA...

ÇÜNKÜ İNANILACAK GİBİ DEĞİL...

BABA, BAŞINI KALDIRIP GÖKYÜZÜNE BAKTI...

OSMANLI NE MUHTEŞEM...

DELİ BALTA, ŞİMDİ NEREYE GİDİYORUZ ?

MİSAFİRHÂNEYE... YOLDA KALMIŞ YABANCILAR İÇİN BİR YERİMİZ VAR. BU GECE KALIR, YARIN İSTEDİĞİNİZ YERE GİDERSİNİZ...

BÜTÜN ETLERİ YERLERİNE BIRAKIP, HONAZ ETEKLERİNDE BİR KÜÇÜK KASABAYA DOĞRU YÖNELDİLER.

MİSAFİRHÂNEYE GELDİKLERİNDE ONLARI SICAK BİR ODA, VE BİR SİNİ YİYECEK BEKLİYORDU...

DİNLE OĞLUM. BÜYÜK MİLLET, BÜYÜK DÜŞÜNEN MİLLETTİR... BİZE YANLIŞ TANITMIŞLAR... OSMANLI DA ÇOK BÜYÜK...

DELİ BALTA İŞİ ŞAKAYA VURDU...

NE O YORGO? ŞİMDİ DE OĞLUNA İNSANLIK DERSİ Mİ VERİYORSUN?

YORGO BİRDEN PARLADI:

YORGO DEME BANA! BİR DAHA YORGO DEME!

NE O? KURTLARI GÖRÜNCE AKLIN MI KAÇTI? BU ÖFKE NİYE YORGO?..

BUNDAN BÖYLE ADIM AHMET BENİM. BANA LÜTFEN **AHMET** DEYİNİZ!..

BANA DA **MEHMET** DESİNLER BABA, NE OLUR!

... VE NİCE ÜLKEDE, KİMBİLİR NİCE YABANCI İSLÂM'I SEÇİŞLERİNİN İLK SABAHLARINI YAŞIYORDU...

VE KİMBİLİR NİCE YÜREKLER GERÇEĞE ULAŞIP, EBEDİ MUTLULUĞU TATMAYA BAŞLIYORDU... KİMBİLİR ?..

SON

MİNNOŞ
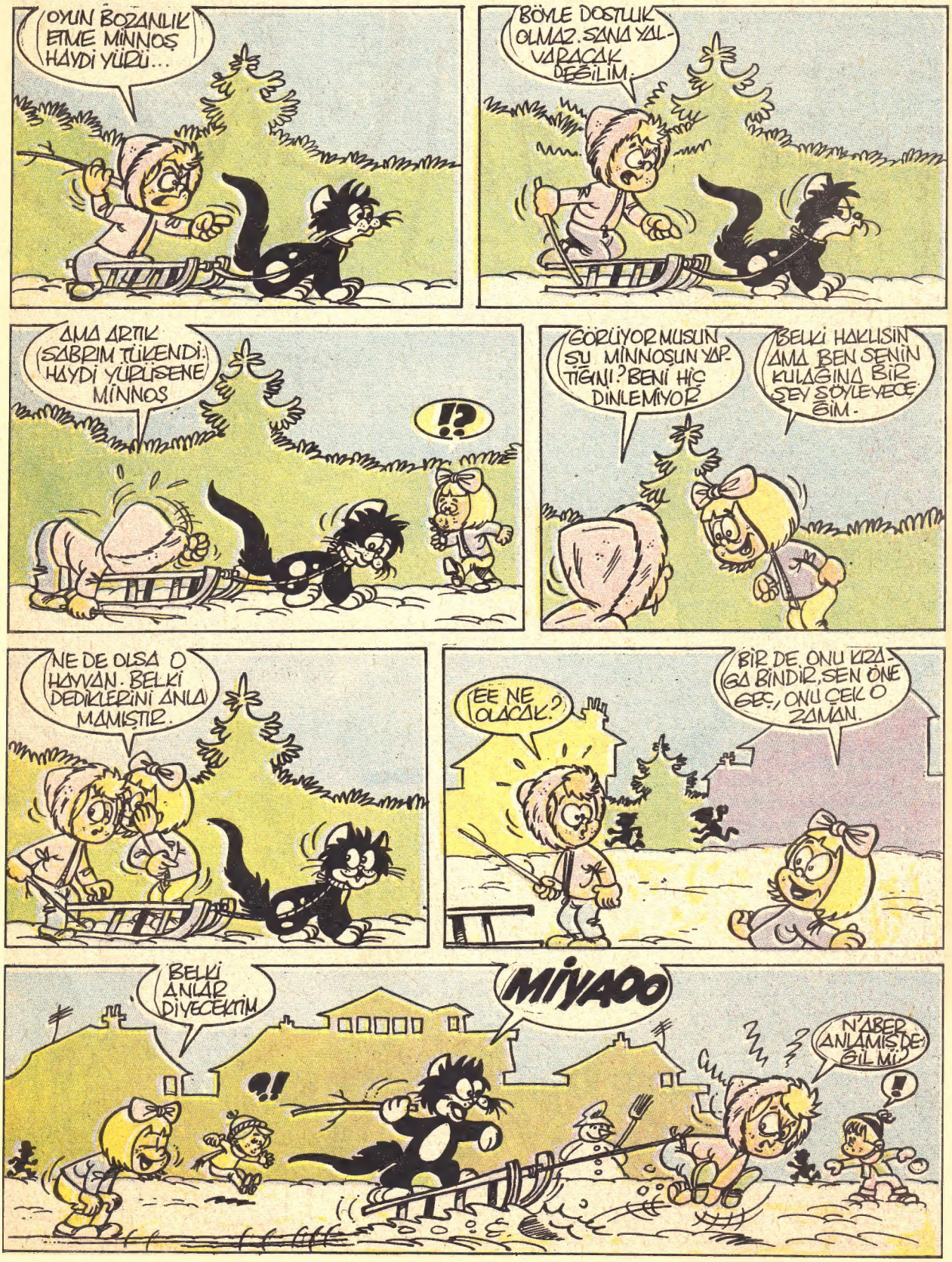
Göker Grafik